

τικός, ὁ ἦκιστα προορατικός τοῦ κόσμου λαός, κατέλιπον ὁμῶς τὴν
 διδασκαλίαν περὶ πάντων σοφωτάται, ἃς ἡμεῖς κεκτημένοι τὴν π
 ρην, ἧς ἐσεροῦντο ἐκεῖνοι, ἠδυνάμεθα καὶ ὠφείλομεν πιστῶς καὶ ἀπ
 ρεγκλίτως νὰ ἐφαρμόσωμεν, καὶ τὰς ὁποίας ἄλλοι ἀκολουθήσαντες
 ἠῦξασαν καὶ ἐκραταιώθησαν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν διαδόχ
 τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου δύναται νὰ θεωρηθῇ κυρίως ἀρχομένη
 ἡ ἀσύγγνωστος ὀλιγωρία τῶν Ἑλλήνων περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς
 πρακτικωτάτου ἐκείνου παραγγέλματος τοῦ Σοφοκλέους, ἡ ἐνοχ
 ἀδιαφορία κατὰ τῶν ἐξωθεν ἐπαπειλουμένων καὶ ἐπερχομένων
 κινδύνων· ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν προήλα
 δυνατόν εἰπεῖν, εἰς τὸ ἀκρότατον ἐκεῖνο σημεῖον, οὗ ὀπισθεν
 ρηται ἡ ἄβυσσος καὶ ἡ ἐθνικὴ αὐτοκτονία. Ἦριζον οἱ μωροὶ
 λιπποὶ Γ' τῆς Μακεδονίας καὶ Ἀντίοχοι Γ' τῆς Συρίας καὶ ἀπ
 κρουεν ὁ πρῶτος τὰς περὶ εἰλικρινοῦς συμμαχίας τοῦ δευτέρου
 κατὰ τῶν Ῥωμαίων· κατήγγελλον ἀλλήλους εἰς τοὺς ἐν Ῥώμῃ
 ἄρχοντας ἐχθροὺς τοῦ ἑλληνισμοῦ· ὁ Εὐμένης Β' καὶ ὁ τελευταί
 ταῖος τῶν Μακεδόνων ἡγεμόνων Περσεύς, ἐν χρόνοις καθ' οὓς
 καὶ στρατοὺς κρατικῶς ἀκόμη διεχειρίζοντο καὶ πλοῦτου ἀφ
 νου τὰ ταμεία αὐτῶν ἐπληροῦντο· ἤριζον καὶ κατήγγελλον ἀ
 λήλους οἱ ἀναίσθητοι ἐκεῖνοι κυβερνηταὶ τῆς τύχης τοῦ ἐπι
 λωτέρου τῆς οἰκουμένης λαοῦ, ἀλλὰ τῶν ξενικῶν κατακτητῶν
 εἶδον μόνον τὰς ταπεινώσεις καὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ζυγοῦ δέν
 σθάνθησαν εἰμὴ μόνον τὸν ὄγκον ὅστις ἐβάρυνε τοὺς τραχῆλους
 τῶν ἀναγκαζομένων ἢ νὰ κύπτωσιν ὑπὸ τὰς θηρο
 βευτικὰς ἀψίδας τῶν νικητῶν, ἢ νὰ δέχωνται τὰς δια
 γὰς τῶν ἐκ Ῥώμης πεμπομένων αὐτοῖς στρατηγῶν. Ἀλλ' ἀφ' ἧς
 μεταγενέστεραι ἀτασθαλίαι ἄλλων ἡγεμόνων τοῦ ἑλληνισμοῦ
 προὐκάλεσαν τὴν κατάστασιν ἐκείνην ἣτις ὀλίγον ἀπέχε
 πκνωλεθρίας, ἀφ' ὅτου αἱ πρὸ ἑκατονταετηρίδων τινῶν ἡμέτε
 πρόγονοι ἀφίνοντες τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ, ἃς ὠφείλον νὰ ἐνισχύ
 διὰ τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς σπ
 τιωτικῆς ἀγωγῆς, τραπέντες εἰς τὸν μοναστικὸν βίον καὶ τ
 ἐκθληντικὰς πκνηγύρεις τῶν ἵπποδρόμων ἐνέδιδον τοῖς ποικί